

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/201/2015
Identifikačné číslo spisu: 5015200144
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200144.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: MJ & partners, s.r.o., so sídlom Thurzova č. 433/5, Martin, IČO: 47 129 697, právne zastúpeného JUDr. Luciou Čillovou, advokátkou so sídlom 29. augusta č. 474/2,3 Turčianske Teplice, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.k.: OU-ZA-OVBP2-2014/011287/PAV zo dňa 11. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/59/2015-62 zo dňa 28. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/59/2015-62 zo dňa 28. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Okresného úradu v Žiline, odbor výstavby a bytovej politiky č.k.: OU-ZA-OVBP2-2014/011287/PAV zo dňa 11.11.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie mesta Martin č.: 26652/2013-PI zo dňa 19.12.2013 o uložení pokuty za správny delikt vo výške 2.500,- Eur potvrdil v celom rozsahu.

Rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav a prijali správny právny záver na základe preukázaných dôkazov vyplývajúcich z administratívneho spisu. Krajský súd uviedol, že posudzované reklamné zariadenia boli umiestnené na miestach viditeľných z verejných priestorov, vo vlastníctve inej osoby než žalobcu, boli spojené so stavbou alebo pozemkom (čo v konaní nebolo sporné) a pre ich umiestnenie nebolo vydané povolenie príslušného úradu podľa § 71 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 01.01.2015. V konaní však bolo preukázané, že reklamné zariadenia propagujú výlučne podnikateľskú činnosť žalobcu. Za uvedenej skutkovej situácie je dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý jedine bol kompetentný preukázať, že reklamné zariadenia na uvedených

miestach neumiestnil on sám alebo ním poverené osoby. Žalobca mohol produkovať dôkazy v tom zmysle, že zabezpečil odstránenie reklamných zariadení, resp. sa o to pokúsil, nesúhlasil so zverejnením údajov, týkajúcich sa podnikateľskej činnosti žalobcu a pod. Preto krajský súd vyhodnotil tvrdenie žalobcu za účelové a v konaní nepreukázané.

Krajský súd mal za to, že napadnuté rozhodnutie aj v časti uloženia pokuty je súladné so zákonom. Krajský súd v súlade so zásadou 2 bod 2 Odporúčania ministrov preskúmal aj to, či výška uloženej sankcie zodpovedá uvedenej zásade, podľa ktorej, ak po spáchaní činu nadobudli účinnosť menej represívne sankcie, mali by sa uplatniť tak, aby to bolo výhodné pre osobu, o uložení sankcie proti ktorej správny orgán rozhoduje.

Právna úprava účinná v čase rozhodovania správneho súdu (§ 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) s účinnosťou od 01.02.2015 sa zrušila a subsumovala podmienku povolenia umiestnenia reklamných zariadení povinnosťou ohlásiť stavebnému úradu stavby, a to pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ zákon č. 50/1976 Zb. neustanovuje inak v ust. § 55 ods. 2 písm. k) zákona č. 50/1976 Zb.

Krajský súd konštatoval, že tak v čase rozhodovania správnych orgánov, ako aj v čase rozhodovania správneho súdu sa vyžadovala povinnosť vydať povolenie na umiestnenie reklamných zariadení vykonať ohlásenie stavebnému úradu pri reklamných stavbách. Skutková podstata správneho deliktu upravená v § 106 ods. 1 písm. e) zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 01.01.2015, na základe ktorej konali a rozhodoval žalovaný a prvostupňový správny orgán, bola nahradená úpravou, ktorá v čase rozhodovania správneho súdu, je vymedzená v § 106 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb., ktorý umožňuje z hľadiska správnych deliktov uložiť právnickej osobe, ktorá uskutočňuje alebo užíva reklamnú stavbu (na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²), ktorú treba ohlásiť, bez takéhoto ohlásenia alebo v rozpore s ním, pokutu vo výške 150,- Eur (§ 106 ods. 4 písm. a) cit. zákona), v ďalších ustanoveniach b), c) a d) sú upravené reklamné stavby, ktoré sa týkajú väčšej informačnej plochy ako 3 m². V prípade reklamnej plochy, ktorej informačná plocha je menšia ako 3 m² (pri ktorej nedôjde k ohláseniu reklamnej stavby), je kompetencia správnych orgánov uložiť za správny delikt upravený v § 106 ods. 4 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb., pokutu za každú reklamnú tabuľu vo výške 150,- Eur (pri 16 ks reklamných stavieb by pokuta predstavovala sumu 2.400,- Eur).

Krajský súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre využitie moderačného práva súdu podľa § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) na zníženie uloženej sankcie a neboli splnené podmienky na postup podľa zásady 2.2 Odporúčania Výboru ministrov R (91) pre členské štáty o správnych sankciách.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že aj súd prvého stupňa správne uviedol, že neexistovali žiadne priame dôkazy. Namietal, že v konaní pred správnym orgánom nebolo jednoznačne preukázané spáchanie správneho deliktu žalobcom. Poukázal na to, že žalovaný mal dôkaznú povinnosť, aby jednoznačne a nepochybné preukázal spáchanie správneho deliktu žalobcom a preto vykonané dôkazy nemožno považovať za dostatočné pre spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. Namietal, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení nezaoberal listinnými dôkazmi, ktoré svedčili v prospech žalobcu - prebiehajúca korešpondencia medzi mestom Martin a žalobcom, kde žalobca v nej deklaroval, že žiadne reklamné zariadenia neumiestnil.

Žalobca vytýkal súdu, že náležite nezdôvodnil výšku pokuty vo vzťahu k deliktu v rozhodnutí, ktoré je podľa názoru žalobcu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní podľa žalobcu došlo k

podstatnej vade konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uviedol, že určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, ale to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR, ktoré sa venujú otázkam práva na proces, súčasťou ktorých je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, žalobu žalobcu zamietnuť a žalobcovi trovy konania nepriznať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a hoci konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk najmenej 5 dní vopred (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva zásada, že sudy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov, pokiaľ fyzická osoba, alebo právnická osoba tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je administratívny spis, odvolací súd zistil, že rozhodnutím č. 26652/2013-PI zo dňa 19.12.2013 mesto Martin ako príslušný správny orgán podľa ust. § 106 ods. 1 písm. e) zákona č. 50/1976 Zb. uložil žalobcovi (účastníkovi konania - právnickej osobe MJ & partners, s.r.o.) pokutu vo výške 2.500.- Eur za porušenie ust. § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb., ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v jarných mesiacoch roku 2013 uskutočnil 16 ks reklamných zariadení, a to:

- na ul. Stavbárska v Martine - na oplotení strelnice, pri miestnej komunikácii, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Šoltésovej v Martine - na zábradlí mostíka pod amfiteátrom, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Červenej armády v Martine - 3 ks na zábradlí nadjazdu,

- pri výjazde z nadjazdu smerom na obchvat 1/18 pri svetelnej križovatke, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- v trase nadjazdu po pravej strane v smere na obchvat 1/18, na pozemku parc. č. B., k. ú. L.,
- v trase nadjazdu - časť pre peších, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na reťazovej zábrane na križovatke ulíc Jilemnického - Severná, Martin, na pozemkoch parc. č.: B. a parc. č.: B., k. ú. S.,
- na reťazovej zábrane na križovatke ulíc Jilemnického - Kozmonautov, Martin, na pozemkoch parc. č.: B. a parc. č.: B., k. ú. S.,
- na ul. A. Pietra v Martine, na oplotení pri zastávke MHD OÚNZ, na pozemku parc. č. B., k.ú. L.,
- na oplotení v križovatke ulíc N. Hejnej a J. Kráľa, Martin, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Kohútová v Martine - na reťazovej zábrane pri prechode pre peších pri katolíckej fare, na pozemku parc. č. B., k. ú. L.,
- na ul. Nováková v Martine - na oplotení oproti železničnej stanici, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Bernoláková v Martine - na oplotení pri železničnom priecestí, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Nováková v Martine - na zábradlí pri vjazde na nástupište SAD, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Robotnícka v Martine - na oplotení pri železničnom priecestí, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. P. O. Hviezdoslava v Martine - na zábradlí pri Hoteli TURIEC, na pozemku parc. č.: B., k. ú. L.,
- na ul. Priekopská v Martine - na zábradlí pri zastávke MHD Priekopa II., na pozemku parc. č.: B., k. ú. U. (ďalej len „posudzované zariadenia“, „reklamné zariadenia“),
bez predpísaného povolenia, čím porušil ust. § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. vzhľadom na to, že tieto reklamné zariadenia boli uskutočnené na miestach viditeľných z verejných priestorov a boli spojené so stavbou. V dôsledku podaného odvolania žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu a odvolanie žalobcu zamietol rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2014/011287/PAV zo dňa 11.11.2014.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd ako súd odvolací po oboznámení sa s obsahom odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku, a oboznámením sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem v odôvodnení rozsudku krajského súdu, preto na ne vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. (v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinného od 15.10.2008) ako vecne správne a postačujúce odkazuje a na doplnenie dodáva:

Predovšetkým je potrebné uviesť, že podstatnou otázkou a námietkou žalobcu bolo, že žalobca reklamné zariadenia neumiestnil a že krajský súd sa jeho námietkou o výške pokuty vo vzťahu k deliktu, v kontexte so všetkými okolnosťami prípadu dostatočne nezaoberal.

Najvyšší súd v rozsahu tvrdených dôvodov žalobcu nezistil porušenie zákona žalovaným ani vybočenie z medzí primeranej aplikácie zákona.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 01.01.2015, povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány,
a) terénne úpravy, ktorými sa podstatne mení vzhľad prostredia alebo odtokové pomery,
b) ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce,
c) informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

Podľa § 72 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 01.01.2015, podať žiadosť o povolenie informačných, reklamných a propagačných zariadení je oprávnená aj právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá ma písomnú dohodu s vlastníkom stavby či pozemku alebo s tým, kto má časové neobmedzené právo užívať stavbu či pozemok, na ktorom sa má zariadenie umiestniť.

V konaní nebolo sporné, že posudzované reklamné zariadenia sú umiestnené na miestach viditeľných z verejných priestorov, ani že sú spojené so stavbou alebo pozemkom a taktiež bolo preukázané, že pred ich umiestnením bolo potrebné, aby bolo vydané povolenie podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 01.01.2015 a že príslušný stavebný úrad k umiestneniu označených tabúl povolil v súlade s § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. nedal. V konaní bolo tiež preukázané, že reklamné zariadenia propagujú výlučne podnikateľskú činnosť. Čo sa týka námietky žalobcu o spochybnení listinných dôkazov, ktoré svedčili v jeho prospech - prebiehajúca korešpondencia medzi mestom Martin a žalobcom, kde žalobca v nej deklaroval, že žiadne reklamné zariadenia neumiestnil, aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli pre rozhodovanie správnych orgánov nosným dôkazom, nakoľko žalobca neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili záver, že činnosť propagovaná na posudzovaných reklamných zariadeniach nie je propagáciou realitnej činnosti žalobcu, keď nemá žiadnu logiku, aby bez vedomia žalobcu tretia osoba propagovala pozitívne jeho podnikateľskú činnosť, resp. proti jeho vôli.

Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon) v tretej časti upravuje sankcie.

Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 400 000,-- Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá

e) uskutočňuje alebo užíva informačné, reklamné alebo propagačné zariadenia bez predpísaného povolenia alebo v rozpore s ním (§ 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona).

Námietky žalobcu neobstoja a odvolací súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Stavebný úrad v rozhodnutí o povolení užívania reklamného zariadenia stanovil podmienky, ktoré žalobca ako jeho vlastník nedodrжал, preto pristúpil k uloženiu sankcie, na ktorú bol žalobca upozornený.

Žalovaný dostatočne zistil skutkový stav pri určovaní výšky pokuty, ktorá je stanovená na dolnej hranici zákonného rozpätia. Výška uloženej sankcie je odôvodnená závažnosťou správneho deliktu a preto je v súlade so zákonom.

Odvolací súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku tak, ako ho uviedli správne orgány a po preskúmaní spisového materiálu, postupu a rozhodnutí správnych orgánov, dospel k záveru, že správne orgány, a tiež krajský súd sa vypořádali so všetkými námietkami žalobcu, vrátane námietky, že neboli splnené podmienky pre využitie moderačného práva súdu podľa § 250j ods. 5 O.s.p. na zníženie uloženej sankcie a neboli splnené podmienky na postup podľa zásady 2.2 Odporúčania Výboru ministrov R (91) pre členské štáty o správnych sankciách, ktoré náležite a zrozumiteľne odôvodnili.

Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.